

traadte saa inhumant, da jeg ved med god Samvittighed, at jeg har gjort alt for at lindre hendes Forhold under hendes Sygdom. Og naar det ærede Medlem har faaet at vide af hendes efterladte, at de have faaet 10 Kr., maa han sikkert ogsaa vide, at hun har faaet mere under sin Sygdom, end de 10 Kr., der bleve betalte ved hendes Død. Jeg kan ikke frigøre mig for den Tro, at det ærede Medlem kunde have vidst bedre Besked, hvis han havde gjort sig den Ulejlighed at undersøge Forholdet. Jeg kan ikke tro, at hun under sin Sygdom selv har fortiet, hvad Hjælp hun har faaet, og jeg kan heller ikke tro, at de efterladte vilde have fortiet det, hvis det ærede Medlem havde henvendt sig til dem. Et Sted maa han have henvendt sig for at faa Oplysning, naar han har faaet at vide, at vi have givet 10 Kr.

Men det har været en Hovedopgave for det ærede Medlem at komme Lederne til Livs og stille det frem saaledes, at de fedede sig og toge store Betalinger og tyranniserede de underordnede Funktionærer ved Bladet. Det er ikke Tilfældet. Jeg kunde ønske, at alle Bladbude i Kjøbenhavn vare saaledes aflagte som „Socialdemokraternes“. Og hvis det ærede Medlem vil gøre noget for de kjøbenhavnske Bladbude, maa jeg bestemt henvise ham til andre Blade. Ved Siden af den Støtte, jeg ydede hende under hendes Sygdom fra Bladets Side, sørgede jeg samtidig for, at hendes Indtægt ikke blev videre formindsket, idet jeg lod hendes lille Pige, som havde været hende behjælpelig tidligere, vedblivende besøge Omdelingen. Der er saaledes gjort, hvad der kunde gøres i den Retning. Naar hendes Forhold maaske kunde have været bedre, er hun selv noget Skyld deri. Der er nemlig en Sygekasse blandt vore Bude, og hun havde forglemt at indmelde sig i den — den støttes aarlig af Socialdemokraten — og det var jo beklageligt, at hun ikke var Medlem deraf. For at det ikke skal tros — der er mange, der kunne have Lyst til at bruge det ærede Medlems Udtalelse, man har allerede set i Pressen i Dag, at det er blevet udnyttet — for at det ikke skal tros, at vi lønne vore Bude daarlig og give dem en inhuman Behandling, har jeg ment med det samme at maatte slaa fast, hvorledes vore Bude have det. Der er i det sidst forløbne Regnskabsaar udbetalt 95,641 Kr. 15 Ø. i Budeløn. Det er jo en betydelig Sum. Men det siger jo ikke noget, naar man tager det samlet. Jeg har derfor ogsaa

ment at burde opgive, hvor meget det var for hver enkelt. Vi have 126 Bude, og det bliver en aarlig Løn for hver enkelt af 759 Kr. 5 Ø. og en Brøk, og vil man tage det i ugevis, bliver det gennemsnitlig — det andet var ogsaa gennemsnitlig — 14 Kr. 59 Ø. De ville se, at, eftersom en Budbestilling maa betragtes som en Bibestilling, er det en ret antagelig Løn, og jeg er i min fulde Overbevisning om, at det er den højeste Løn, der gives her paa Pladsen. Jeg er vis paa, at hvis det ærede Medlem vilde gribe i sin egen Barm — han er jo selv Bladudgiver —, vilde han komme til et daarligt Resultat. Som sagt, jeg har kun fremført disse Bemærkninger for at tage det Blad i Forsvar, som jeg staar som Forretningsfører for.

Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt trække Diskussionen ud, men jeg vil gerne have Lov til, da jeg endelig har faaet Ordet, ogsaa at udtale Tilfredshed med det Systemskifte, som er foregaaet i den aller-seneste Tid. Jeg har jo været med her i Tinget, da de politiske Bølger gik højt. Jeg har i 14—15 Aar haft Sæde her og været med til at arbejde af yderste Evne for, at vi skulde komme ind paa parlamentarisk og forfatningsmæssig Grund. Dertil ere vi nu naaede, og det er mit Haab, at det vil blive til Gavn og Velsignelse for Folket, og særlig vil jeg haabe, at den høje Regering, naar endelig den Tid kommer, da den skal til at reformere, altid vil have Sigte paa dem, der ere paa den forkerte Side her i Samfundet, de besiddelsesløse, de, der trænge, at den altid tager Hensyn til at skaffe gode Reforme til Veje til Gavn for dem, der trænge saa haardt dertil.

Rosleff: Jeg skal paa dette sene Tidspunkt nøjes med at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K.M. Klausen). Naar han i Dag lovede at ville komme ud i Roskildekredsen og deltage i Møder sammen med mig, var det altsaa efter hans Mening efter min Indbydelse. Det er imidlertid ikke rigtigt. Jeg har ikke indbudt det ærede Medlem til Møder i Valgkredsen, ihvorvel jeg ikke har noget derimod, men jeg indbød ham til at komme hjem hos mig, hvor jeg bor, saa kunne vi se, hvorledes Forholdet er blandt Landarbejdere. Det kan det ærede Medlem nemlig ikke faa at se ved at rejse ud til Møder i en Kro. Der ser han ikke, hvorledes Arbejderne have det i deres Boliger, og hvorledes de i det hele taget leve. Det faar